

G. Gešman je ena izmed zaslužnih osebnosti na Pernicah, ki je s svojo razsodnostjo ter previdnostjo pridobil naklonjenost in zaupanje Perničanov. Bil je dolga leta župan tukajšnje občine, šolski ogleda, tajnik, blagajnik itd. ter bil vedno zaveden Slovenec. Ob njegovi 60letnici mu tudi mi želimo še mnogo let življenja in da bi bil še nadalje naklonjen občini in šoli. Se na mnoga leta!

Potok pri Kokarjih. Za veseljem pride žalost. Tako se je tudi pri nas zgodilo. Dne 25. januarja t. l. se je poročil na Kokarjih gosp. Alojz Fricelj p. d. Prodnikov iz vasi Potoka z gđ. Anico Krajnc p. d. Florjančevó iz Kokarj. Gostija je bila na ženinem domu, svatje so bili razpoloženi in veseli. Ob dveh po polnoči pa so odšli zaradi bolezní ženinove tete Elizabete Fricelj, ki je kmalu zatem umrla v 67. letu svoje starosti v samem stanju. Bila je vse življenje pridna ter krščanska. Njen pogreb se je vršil ob obilnem številu udeležencev. Mlademu paru obilo sreče, pokojnici pa večni mir in pokoj! — V vasi še tudi imamo stare korenine. Krščansko in Bogu služno dekle Unukovo Mico, ki je preživela dobro in slabo. Dobrega malo, ker je slepa in stara 88 let. Otroci jo imajo radi, ker jih je mnogo že spestvovala. Bog ji daj še dosti let doživeti! — Letošnji predpust je bil kratek, pa ni bilo časa se ženiti. V sled velike denarne krize smo obhajali pust manj živahno. Upajmo, da bo kmalu boljše!

Zg. Polskava. Ker je bil letos predpust bolj kratek in tudi kriza se na naših kmečkih domovih močno pozna, smo bili s porokami bolj skopi, poročila sta se samo dva para. — Sedaj, ko je nastopil sv. postni čas, pridno kosi bela žena smrt v naši župniji. V dnevih 14. in 15. februarja smo položili v hladni grob kar dva pridna in ugledna gospodarja naše fare. Kako sta bila priljubljena, je pričel nji in pogreb ob ogromni udeležbi župljanov, kakor tudi iz sosednjih župnij. Prvi, Leskovar Anton p. d. Šrbel iz Kočn je umrl v starosti 64 let. Bil je vzgleden krščanski mož, značaj, dober oče in marljiv gospodar ter zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Velika žalost in izguba je zvela ugledno in prostrano Šrbelovo kmetijo, posebno ker je še pred 1 tednom pred svojo smrtjo ves vesel in zdrav

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj navedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar.

Te trgovine so:

V Mariboru:

Penič Mira, trgovina, Vetrinjska ul. 9
Tekstilni bazar, Vetrinjska ulica 17

Sv. Jurij ob Ščavnici:

Perger Tomaž, trgovec.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Celju

Davorin Golob, modna in manufakturna trgovina, Narodni dom

Ljubno v Sav. dolini:

Jakob Sem, trgovec

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile. Ta objava je za trgovce, ki odzamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj: Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

obhajal poroko svoje starejše hčerke, ki je odšla na novi dom (Stumbergerjevo kmetijo) v Prepole na Dravsko polje. Pač ni takrat nikdo slutil, da bo za veselo gostijo tako hitro zagostovala kruta smrt in ugrabila dobrega očeta. Hvala g. župniku za tolažilne besede ob grobu in pevskemu zboru za ganljive žalostinke. Drugega moža nam je vzela smrt kar iz vasi Zgornja Polskava, blagega Janeza Keršič v starosti 66 let, iz znane občé sprostovalec Kobanove hiše. Bil je skrben mož, kmetiška korenina, kakoršnih današnji dan močno primanjkuje, zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Bil je izredno marljiv gospodar, saj si je v mladosti skoraj iz nič prigospoduril s svojo zvesto družico lepo kmetijo. Zapuščca ženo in petero otrok, ki so vsi dobro preskrbljeni. Uglednima hišama sožalje, rajnima večni mir!

Šetarjeva pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Dolga vrsta pogrebcev se je vila dne 4. m. m. na pokopališče pri Sv. Lenartu v Slov. gor., ko smo spremljali k zadnjemu počitku mlado, veliko prezgodaj umrlo mater Ano Kramberger iz Šetarjeve. Šele komaj v 27. letu, pa je morala umreti kot žrtev materinakega poklica. Kljub vsej skrbi in trudu zdravnikov ter domačih je ni bilo mogoče ohraniti pri življenju. Umrta je kot mučenica po petih tednih velikega trpljenja ter zapustila možu tri majhne otroke: Tletno hčerko, šletnega sinčka in 5 tednov staro hčerkico, ki nikdar ne bo poznala in okušala materine ljubezni. Ob pogledu na jokajočo mater, potrtega moža ter zapuščene otročiče na domu in na pokopališču, ko so jim spustili v temno jamo zlato mamico, smo zajokali z njimi vred vsi. Naj jih tolaži in podpira ljubi Bog! Rajna naj v miru počiva! — Na pogrebu se je nabralo 100 Din za uhoge afrikanske zamorca. Hvala!

Sv. Anton v Slov. goricah. V zadnjem času beleži naša kronika smrt najstarejše faranke Marije Rihtarič, ki je bila rojena leta 1839, torej je bila stara 92 let. V Župetincih je umrl Andrej Vršič v starosti 79 let. — Kakor drugod, tako se je tudi pri nas pred zapečatenjem Kmetijske eksportne zadruge razvila velika špekulacija z življenjem in smrtjo. Prihajali so razni agenti, ki so zavarovali osebito stare ljudi, da, celo take, ki so bili že na mrtvaških posteljah. Danes je pa morda oškodovanih mnogo ljudi. Pomimo, da zastopa pri nas posmrtno zavarovanje »Kafitas«, kakor tudi vsa druga zavarovanja edinega najstarejšega slovenskega zavoda »Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani« naš domačina gospod Vinko Lorencič, kateri rad da vsakemu v zavarovalnih zadevah brezplačno pojasnilo. Torej pozor pred tujimi agenti!

Stanetinci. Z globoko žalostjo naznanjamo, da je naš preblagi in nad vse dobri oče Mat. Jurkovič, brat pokojnega ptujskega prošta, po dolgi in mučni bolezni, prevleden s sv. zakramenti, dne 12. svečana t. l. mirno v Gospodu zaspal. Rajni je bil 40 let zvesti naročnik »Slovenskega gospodarja« ter vzoren gospodar in veren katoliški mož. Naj počiva v miru!

sovražnika je bilo razbrati, da ga je ta nastop presenetil in da mu grozi nevarnost okolitve na levem in desnem krilu. Ker se je spustila kmečka vojska v hitrejši korak, so tudi jezdeci spodbodli konje, da bi udarili na kmečke vrste nekoliko dalje proč od Sotle.

Kapitan Šterc je skotalil z mogočnim zamahom s sabljo prvega jezdeca s konja in se zagodil v gnuječo, da bi napravil gaz klinu pešcev, ki je že tudi udrihal po konjenikih, kojih prvi in glavni naskok je bil zaustavljen in predor kmečkih vrst že pri prvem srečanju onemogočen. Tudi ob levem in desnem krilu kmečke vojske je bil odbit prvi konjeniški naval. Kapitan Šterc je imel srečo, da je izsekal z izurjenimi udarci s sabljo predor skozi sovražno konjenico, sledili so mu pešci in ogrožali s popolnim razcepom sovražnih sil, ki bodo prisiljene se umakniti v dveh polkrogih v Sotlo, saj drugega zhoda čez nekaj časa nikakor ne bo. Sigurna kmečka zmaga in popoln poraz plemiške konjenice se je bližal z vso neizbežnostjo, ko se je razlegel topot konjskih kopit od Št. Petra. Liki jata jastrebov so frčali

Alapičevi in Zrinjskega jezdeci, ki so že bili pomandrali kmečko rezervo na polju pred Št. Petrom, kmečki z neugnano silo zmagujoči vojski naravnost v hrbet. Popolno uničenje tako srečno se vojskujoče kmečke vojske je bilo neizbežno dejstvo, kakor hitro se je prikazal sovražnik še od zadaj. Ko so kmečke vrste zapazile, v kaki pasti da so, je pognal vsak orožje in si skušal oteti življenje s pobegom, ki je končal za večino kmečkih pešcev s preklano glavo. Po vpadu od zadaj je bila borba kratka, vpitje splošne zmede pretresljivo, po polju so se podili jezdeci za pešci, ki so stegovali zastonj roke in prosili milosti. Razljuteni plemiški divjaki so poznali le smrtonosne zamahljaje z meči, ki so bili itak boljši od ujetništva in poznejših kazni. Ko so si segli poveljniki zmagovitih konjenikov s hrvaške in štajerske strani po kratkem, a grozno krvavem boju s častitkami zmage v roke, je krilo šentpetersko ravan proti Sotli na tisoče pobitih kmetov, več sto jih je bilo ujetih in med njimi tudi ranjeni kapitan Pavel Šterc.

(Dalje prihodnjič.)

plečih, pri tem pa jima tako, da ni policist slutil, grozil s samokresom, ki ga je držal v žepu suknje. Z blagajno sta nato bandita odpeljala 1800 dolarjev neznanu kam.

Zlato potuje.

Kako so svetovne zaloge zlata izpremenile gospodarje tekom zadnjih 20 let, je razvidno iz sledečega: Leta 1913 je bilo 23% vsega zlata v Zedinjenih državah, v Franciji 11,6%, v Rusiji 12% in v vseh ostalih državah 51%. V letu 1931 dne 31. oktobra pa je bilo v Ameriki zlata 37%, v Franciji 22% in ostalo je pa prišlo na vse druge države.